

UIT IN BRUSSEL • VOS SORTIES À BRUXELLES • OUT AND ABOUT IN BRUSSELS

DANCE INTERVIEW NL

Seppe Baeyens: solidariteit na de storm

14/04/15, 14.00 | TOM PEETERS

(© Danny Willems)

In *Tornar* laat choreograaf Seppe Baeyens een cast van vier kinderen, twee jongeren, drie volwassen dansers en een buurtbewoner op leeftijd samentroepen na een storm. "Ongeacht hun leeftijd hebben ze allemaal hun karakter."

Ja, sla maar op de oude meneer. Hij is sterk, hoor. Het mag gerust een beetje agressiever. Grrr..." Danser en choreograaf Seppe Baeyens moedigt de bijna 10-jarige Chisom Onyebueke Chinaedu – de kleinste van de hele bende, maar guitiger en radder van tong maken ze ze niet – aan om zich eens flink te laten gaan op de inmiddels 92-jarige Leon Gyselynck. Ze bevinden zich in de gebouwen van Ultima Vez in de Zwarte Vijversstraat in Molenbeek en repeteren er een van de openingsscènes van *Tornar*, Baeyens' eerste grootschalige dansvoorstelling, die generaties, culturen en karakters overstijgt. Na de scène komt het meisje ons vertellen dat ze niet goed durfde door te slaan, "omdat het toch een oude meneer is" en dat het "best wel moeilijk is," ook al heeft ze "al veel ervaring met toneelspelen." Ook Leon komt zich voorstellen. Hij woont hier gewoon aan de overkant van de straat en was in een vorig leven beenhouwer. Je ziet hem genieten van het respect dat hij hier krijgt, ook al moet hij de rol van eenzame oude man vertolken. "Na elke repetitie komt hij fluitend naar buiten," liet Ultima Vez-baas Wim Vandekeybus zich al ontvallen. Veel concreter kan een dansgezelschap zijn sociaal-artistieke missie om ook samenwerkingen met de buurt op het getouw te zetten niet invullen.

LEES
ONLINE

Find us on Facebook

AGENDA magazine

Like

8,728 people like AGENDA magazine.

RECENT POSTS

All about Bernard Van Eeghem
 Seppe Baeyens: solidariteit na de storm
 Für Elise (et Romy)
 Cent Quatorze
 Size does matter
 Brussels Wild: vossenstreken
 Kermesso(o) : kermesse 2.0
 Podiumkunstenaars op de rand
 Hopla! The circus is back in town
 Magnetische Dercon

CATEGORIES

ABC	FLASH
NEWS	EXPO
MUSIC	FILM
THEATRE	OUTDOOR
PARTY	COMEDY
CIRCUS	PHOTOGRAPHY
DANCE	FASHION
LITERATURE	COMICS
PERFORMANCE	OPERA
EAT AND DRINK	SHOP JOY
SLEEPOVER	WUNDERKAMMER
THE RESIDENTS	PEOPLE
KIDS	FESTIVAL
INTERVIEW	REVIEW
NL	EN
FR	THE SOUND OF BRUSSELS

MONTHLY ARCHIVE

JANUARY 2012 (97)
 FEBRUARY 2012 (119)
 MARCH 2012 (140)

Je hebt al vaker met kinderen, jongeren en niet-professionele dansers gewerkt, maar zo'n mix heb je nog nooit voor je gehad.

Seppe Baeyens: Klopt. Voor mijn eerste voorstelling werkte ik met jongeren. Mijn voorlaatste was een duet van een kind en een volwassene. Nu heb ik alles opengegooid. De cast is bijna een afspiegeling van de maatschappij.

Daarnet tijdens de repetitie hamerde je erop dat het ook een troep is.

Baeyens: De voorstelling begint met een storm. Alles is vernield, er zijn mensen verloren, anderen die alleen achterblijven. De overlevenden moeten opnieuw beginnen. Eerst heroriënteren ze zich, waarna er opnieuw een troep, een gemeenschap gevormd wordt, met alle strubbelingen en spanningen van dien.

Waarom koos je voor een storm als kantelmoment?

Baeyens: Een storm spreekt iedereen aan en creëert tegelijk het schokeffect dat ik nodig had om mensen opnieuw naar elkaar toe te laten groeien. Je ziet het ook na een

overstroming met wateroverlast. Dan ontmoeten burens elkaar weer op straat. Na een ramp is de solidariteit het hoogst. Ook in mijn eigen leven heb ik bijvoorbeeld weinig gemeen met mijn grootmoeder. Eigenlijk zijn we vergeten wat het is om een gemeenschap te vormen. Dus zocht ik iets wat dat gemeenschapsgevoel aanwakkerde, maar het moest van buitenaf komen. Je zal zien: de dag dat de aliens hier binnenvallen, is alle verdeeldheid weg. Een ramp is ook een gebeurtenis die de muren tussen mensen weghaalt. Misschien ontstaan er daarna wel nieuwe muren, maar je krijgt op zijn minst de kans om opnieuw te beginnen.

Waarom moest jouw gemeenschap een afspiegeling zijn van de maatschappij?

Baeyens: Het plan is om een intergenerationeel publiek te bereiken. Ik wil dat je als toeschouwer kan zeggen: "Ah, dat zou ik kunnen zijn." Maar het kan evengoed zijn dat je je als kind herkent in de oude man, of andersom. Er worden wel meer voorstellingen gemaakt met niet-professionele dansers, maar ik wilde zelf vertrekken vanuit de vraag wat een maatschappij is. Hoe kan ik daar de dwarsdoorsnede uit plukken? En wat kan ik daar vervolgens mee doen?

Met dat perspectief heb je na een aantal workshops en ontmoetingen de dansers/acteurs ook geselecteerd.

Baeyens: Ja, het moesten allemaal verschillende karakters zijn. Toen het op het einde moeilijk kiezen was tussen twee kinderen en twee jongeren, heb ik me afgevraagd: welke jongere geeft een tegenkleur aan welk kind? Eerst wilde ik ook twee ouderen selecteren, maar uiteindelijk vond ik het spannender om met één oude man te werken. Zo kon ik zijn eenzaamheid beter in de verf zetten.

Leon heeft hier zijn eerste danspassen gezet.

Baeyens: Ja, ik was hem op straat tegengekomen en, omdat ik hem een interessante figuur vond, had ik hem gevraagd of hij eens van de sfeer wilde komen proeven tijdens een workshopweek. De eerste keer ging hij na een uurtje weer naar huis, de volgende dag is hij twee à drie uur gebleven, op dag drie had hij zijn trainingspak aan en zei hij: "k Ga meedoen!" Omdat het zo'n diverse groep is, kon hij hier ook gewoon zichzelf zijn.

Wat was voor jou de grootste uitdaging in die diversiteit?

Baeyens: Al de impulsen die ik krijg samenbrengen. Dat het een grote cast is, maakt het er niet bepaald makkelijker op. Mijn focus is bij iedereen verschillend. Ik ga bewust niet voor een groepschoreografie. Dat zou niet werken. Dan valt alle spontaniteit weg, terwijl ik die net nodig heb om de verschillende karakters uit de verf te laten komen, want ongeacht hun leeftijd hebben ze allemaal hun karakter. Ook een kind kan tristesse voelen als hij iets kwijt is, of hard zijn als een volwassen man.

Tornar

17 > 18/4, 20.00, 8+, BRONKS, www.bronks.be

APRIL 2012 (179)
MAY 2012 (211)
JUNE 2012 (150)
JULY 2012 (48)
AUGUST 2012 (60)
SEPTEMBER 2012 (161)
OCTOBER 2012 (154)
NOVEMBER 2012 (146)
DECEMBER 2012 (96)
JANUARY 2013 (132)
FEBRUARY 2013 (138)
MARCH 2013 (158)
APRIL 2013 (140)
MAY 2013 (149)
JUNE 2013 (131)
JULY 2013 (55)
AUGUST 2013 (59)
SEPTEMBER 2013 (127)
OCTOBER 2013 (155)
NOVEMBER 2013 (149)
DECEMBER 2013 (93)
JANUARY 2014 (131)
FEBRUARY 2014 (135)
MARCH 2014 (160)
APRIL 2014 (123)
MAY 2014 (129)
JUNE 2014 (107)
JULY 2014 (40)
AUGUST 2014 (35)
SEPTEMBER 2014 (122)
OCTOBER 2014 (140)
NOVEMBER 2014 (118)
DECEMBER 2014 (82)
JANUARY 2015 (110)
FEBRUARY 2015 (103)
MARCH 2015 (112)
APRIL 2015 (56)

NIEUWS OP BRUSSELNIEUWS.BE

Dieven Van Buurenmuseum onderhandelen over losgeld

€ Beursplein twee weken eerder autovrij

Agenten te paard regelen geen verkeer meer in Schaarbeek

Brusselaar is goedkoop af qua energie

Vanhengel wil tweetalige leerkrachten met dubbel diploma

CULTUUR OP BRUSSELNIEUWS.BE

Dieven Van Buurenmuseum onderhandelen over losgeld

Pop-up performances in Laken

Campagne moet lesbische toeristen lokken

Campagne moet lesbische toeristen lokken

Theaterstuk over Union Sint-Gillis: universele passie

Like Tweet